

S kým jsem to vlastně byla venku?

Vyšla jsem si s Flekama, ale.... najednou jsem si uvědomila, že jsem venku v podstatě spíš tak jako.....s Rumíčkem!!! Bylo sobotní odpoledne, krátce před tím nás na zahradě navštívila milá psí návštěva z vedlejší vesnice a pesani si zařádili. Hlavně Talinka, protože Štajnidlo si zase blbě došlápnul na tu svou zhmožděnou tlapku. A tak šel radši bádát do vysoký trávy na louce. Tali pak už i během lítání byla přivolatelná na tichej hlas či písknutí. Zůstala na místě, když měla, prostě normální hodnej pes. Takže vhodná příležitost utužit trošku poslušnost.

Do ledvinky jsem dala dva rohlíky a vyrazily jsme. U východu z neoplocené louky na cestu se Flekatice sama od sebe zastavila a čekala na povolení jít dál!!!! Paráda. Vyšly jsme na cestu a Fleky samy od sebe kontaktovaly mou nepatrnou maličkost a říkaly si o pozornost. Krása!!!! A stejně to pokračovalo pak i v úvozu, kudy jsme šly. Beze slov jsem se zastavovala a Fleky se vracely i bez přivolání. Pro mě neskutečný! Ještě neskutečnější to bylo, když jsem si ji přivolala z kraje řepkového pole. A mohla ji tak dát povolení si do toho pole zaběhnout. A nemusela jsem ani čekat dlouho, hned se zase sama od sebe!!!! nařítla za mnou? . A ne jednou, zopákly jsme si to takhle několikrát!!! Obě šťastný jak blechy. Všechno všecicko založený na dobrovolnosti. Bez hulákání zupáctví, důrazu a BEZ POVELŮ!!!!

A jak jsme tak obě byly nadšený z toho, že nám to jde, tak jsem Tali pobídla, že spolu poběžíme. Bok po boku jsme se řítily úvozem do kopce, Já plíce v :D, Tali jen tak na čtvrt plynu. Ale SPOLUUUUU!! Tak, úplně tak, jako kdyby tam byl se mnou Rumíček. Jsem neskutečná Blažena? !!!! Není to trvalýho charakteru. To vim, ale!!! Byla navolno a poprvé po dlouhý době fungovala ne na jedničku, ale na milion jedniček.

P.S. Jo, a stálo mě to jen dva rohlíky. Tomu říkám úspornej program ? .

S kým jsem to vlastně byla venku?

Fleky